

Partnerskab for Fred hver for sig og tilsammen giver en enestående chance for at sikre stabilitet, fred og fremme af menneskerettigheder i Europa. Det er en sikkerhedsstruktur, der skal udnyttes – ikke uden, men sammen med Rusland, som får en enestående chance for at øve indflydelse på Europas sikkerhedsstruktur i fremtiden, hvis vel at mærke Rusland ønsker det.

Og hvorfor skulle Rusland ikke det? Jeg finder, at der under udvidelsesforhandlingerne er taget overordentlig vidtgående hensyn til Rusland. Jeg tænker på indholdet af NATO-Rusland-akten og Det Euro-Atlantiske Partnerskabsråd, hvor nu 44 Pfp-lande og NATO-lande sammen deltager, og jeg tænker også på den økonomiske støtte og optagelse i G7-kredsen, som USA har stillet Rusland i udsigt.

Alt sammen er det indrømmelser, som naturligvis er givet, uden at Rusland – hvad jeg også ville have været overordentlig betænkelig ved – har fået vetoret med hensyn til nye udvidelsesforhandlinger eller gennemførelse af fornødne militære foranstaltninger i NATO-sammenhæng.

Jeg håber, at Danmark kan blive det første af samtlige 16 NATO-lande, der kan ratificere aftalen, og derfor kan Venstre som sagt støtte forslaget.

(Kort bemærkning).

Villy Søvnald (SF):

Til det har jeg specielt et spørgsmål om de baltiske lande, og det er et spørgsmål til hr. Jensby.

Da vi sidst havde en forespørgselsdebat om dette, det var den 7. februar 1997, blev det understreget både fra Venstres og De Konserveratives side, at endte man i den situation, vi nu er endt i, at de baltiske lande ikke kom med, så stod de baltiske lande i en forværret sikkerhedspolitisk situation, fordi man havde et skuffet Rusland som nabo.

Hr. Jensby sagde så med henvisning til information i dag, at der nu var yderligere håb om, at de baltiske lande vil komme med. Jeg vil godt spørge, hvad hr. Jensby har at have det håb i. Informations korrespondent, Martin Burcharth, skriver, og jeg citerer fra afslutningen:

»Balterne havde håbet at opnå sikkerhedspolitiske garantier fra USA i deklARATIONEN, men det lykkedes ikke.«

Hvad har balterne da fået? De har fået nogle pæne, men fuldstændig uforpligtende ord, der

gør, at balterne lige præcis er endt i den situation, der sikkerhedspolitisk er den værst tænkelige af alle.

(Kort bemærkning).

Keld Albrechtsen (EL):

Hr. Jensby kan ikke komme ud af de gamle koldkrigsbilleder og benægter jo heller ikke, at hans støtte til NATO-udvidelsen hænger sammen med, at han faktisk opfatter Rusland som en trussel. Han er altså med til at genskabe gamle fjendebilleder.

Så mener han, at han har et moralsk ansvar, og der er jo ikke et øje tørt, når man hører hr. Jensby tale om, hvordan man skal forsvare demokratiet og rykke frem osv. Men hvordan går det med det moralske ansvar, når man så må konstatere, at hvis det nu var rigtigt, at der var en russisk trussel, ja, så er de lande, der i givet fald måtte være dem, der var stærkest ramt af denne trussel, nemlig Ukraine og de baltiske lande, lige netop de lande, man har valgt ikke at invitere til NATO-medlemskabet?

Jeg vil godt spørge hr. Jensby: Hvordan har hr. Jensby det med sin fine moral, når vi må konstatere, at moralen altså kun rækker til at optage de lande, hvor risikoen ikke er til stede?

(Kort bemærkning).

Gert Petersen (SF):

Så fik vi igen at vide, at de dér tre lande, der er tale om, skal ind i NATO, fordi de så gerne selv vil.

Jeg tror egentlig nok efter alle meningsmålinger at dømme, at i Polen er der et flertal i befolkningen for at blive medlem. Men det er jo ganske interessant, at samtlige meningsundersøgelser i Tjekkiet viser, at det ikke er mere end en tredjedel eller sådan noget af indbyggerne, som er interesseret i at komme ind i NATO.

Så er der et af landene, hvor de har haft en folkeafstemning, og den var overordentlig interessant. Og jeg ser godt nok i bemærkningerne til beslutningsforslaget, at der står, at et stort flertal af de vælgere, der stemte, gik ind for indmeldelse i NATO. Det er da fuldkommen rigtigt – 85 pct., det er meget. Men det var altså kun 49 pct. af vælgerne, der stemte; resten blev hjemme. Og så var der altså nogle få af dem, der gik derhen, der også stemte imod.

Det giver et slutresultat på en 42-43 pct. af de ungarske vælgere, som efter en enorm propagandaoffensiv i fjernsyn og i alle medierne tog sig sammen til at stemme for deltagelse i NATO